

ดร.พระมหาหนัด อุตตจาริ เข้าถวายหนังสือ Walking on the Path of the Buddha แก่องค์ทะไล ลามะ

องค์ทะเล ลามะ จิตวิญญาณ ของชาวหิมาลัย

“เพียงได้ยิน (ชื่อ) ก็เป็นบุญหู เพียงได้ดู(ทัศนาก็เป็นบุญตา ได้เจรจา ก็เป็นบุญปาก ยิ่งได้อุปถัมภ์
อุปฐากก็ยังเป็นบุญใจ”

คงจะไม่เป็นการกล่าวจนเกินไปนักสำหรับนักบุญแห่งเทือกเขาหิมาลัยในนาม องค์ ทะเล
ลามะ “ทะเลแห่งความเมตตากรุณา” (Ocean of Compassion) เมื่อกล่าวถึงชื่อนี้หลายคนมักจะไม่รู้จัก
และหลายคนก็จะไม่เคยเห็นใบหน้าของท่านอันเปี่ยมด้วยรอยยิ้มที่ประกอบด้วยเมตตาธรรม และ
สองมือประนมไหว้อย่างอ่อนน้อมต่อหน้าสาธารณชน ทั้งทางหน้าจอทีวี และหน้าหนังสือพิมพ์ตลอด
ถึงสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

ขอท่านผู้อ่านมารู้จักกับบุคคลสำคัญท่านนี้ ในวงการพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน
(วัชรยาน) เป็นสัญลักษณ์แห่งพระพุทธศาสนาในโลกตะวันตก

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาพักเขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกกับเพื่อนสหธรรมิกที่เป็นพระ
ทิเบต ที่วัดไตรรัตนาราม (Tri-Ratana Buddhist Monaster) เมืองลิลิกูรี เป็นเมืองที่อยู่พื้นราบเป็นประตู
ทางขึ้นเขาคาร์จีลิ่ง ท่านเจ้าอาวาสเป็นระดับ ริมโปเซ คือเป็นลามะที่อาวุโส และคงแก่เรียนจนได้รับ
แต่งตั้งจากอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาต่าง ๆ ให้ ท่านเป็นชาวพุทธดั้งเดิมของเมืองคาร์จีลิ่งใน
ตระกูล “ตามัง” ซึ่งเป็นตระกูลชาวพุทธมหายานแบบทิเบตเก่าแก่ที่สุด

ด้วยความสนิทสนมคุ้นเคยวันหนึ่งท่านได้พาข้าพเจ้าไปพบเลขานุการกลุ่มองค์กรเพื่อช่วยเหลือ
ชาวทิเบตที่เมืองคาร์จีลิ่ง และท่านบอกว่าในเดือนธันวาคมปีนี้ องค์ทะเล ลามะ จะเดินทางมาเยี่ยมชาว
ทิเบตอพยพที่ศูนย์ในคาร์จีลิ่ง ข้าพเจ้าตอบรับทันที เพราะต้องการที่จะไปรับข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับองค์
ท่านทะเล ลามะอยู่แล้ว

พวกเราออกเดินทางจากวัดไตรรัตนาราม ตั้งแต่เช้าโดยรถจี๊ปของทางวัด มีธงสัญลักษณ์เป็นรูป
ของวัด และมีผู้ “กาฐะ” ผูกติดไว้ที่กระจกทั้งสองข้าง เวลารถวิ่งไปก็ทำให้ธงนั้นปลิวไสว ญาติโยมเห็น
ได้แต่ยกมือไหว้ด้วยความเคารพศรัทธา

พอไปถึงสำนักงานเลขานุการ มีเจ้าหน้าที่ออกมาให้การต้อนรับเป็นอย่างดี และนั่งพูดคุย
สนทนากันเป็นภาษาทิเบตส่วนข้าพเจ้าก็นั่งขอข้าง ๆ ท่านริมโปเซ แต่ไม่ทราบว่าคุณจะรักกัน มา
ทราบภายหลังจากที่ท่านคุยกันแล้ว ได้ความว่าได้ถามถึงกำหนดการเดินทางมาเยี่ยมศูนย์ฯ และเทศนา
สั่งสอน ตลอดถึงทำพิธีให้กับชาวทิเบตที่นั่นนั่นเอง

ท่านทะเล ลามะมีกำหนดเดินทางมาแน่นอนประมาณต้นเดือนธันวาคม ปี ๒๐๐๒ กำหนดจะทำพิธีให้ชาวทิเบต ๒ วัน คือ สวดมนต์ และเทศน์ธรรมะให้แก่ชาวทิเบตที่ศูนย์อพยพในเมืองคาร์จีลิ่ง และอีกวันหนึ่งก็จะเปิดโอกาสให้คณะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของรัฐเวสต์เบงกอล ได้เข้าเฝ้าและสนทนาธรรมด้วย และมีงานเลี้ยงอาหารกลางวันด้วย

ข้าพเจ้าได้ขออนุญาตไว้ก่อนล่วงหน้าเป็นเวลา ๓ เดือนก็ดีหน่อยที่เป็นพระเขามิบัติพิเศษให้หนึ่งส่วนด้านหน้าของพิธี เมื่อข้าพเจ้าได้บัตรมาแล้วก็เก็บไว้อย่างดี และรอคอยเวลานั้นด้วยหัวใจที่จดจ่อ พอข่าวอันเป็นมงคลนี้แพร่กระจายออกไป ปรากฏว่าชาวพุทธทิเบตในเมืองต่าง ๆ แถบเทือกเขาหิมาลัย เช่น จากรัฐสิกขิม , กาลิมปง, เคอร์เซียง, มีริค และจากชายแดนประเทศภูฏาน และเนปาล ก็พากันหลั่งไหลกันมาของสถานที่

ดีแต่ว่าชาวทิเบตนี้เป็นคนภูเขา(หิมาลัย)ซึ่งมีความทรหดอดทน คือทนต่อความหนาว ความอดอยากแร้นแค้น และความกันดารในเวลาหน้าหนาว ก็อดทนต่อความหนาวเป็นเลิศ

ในเดือนธันวาคมเป็นเดือนที่มีอากาศหนาวที่สุด ในบางปีก็มีหิมะตกด้วยในแถบเมืองคาร์จีลิ่ง กาลิมปงนี้ ข้าพเจ้าได้รู้จักกับครอบครัวชาวทิเบตที่เมืองคาร์จีลิ่งนี้เหมือนกันเคยได้รับนิมนต์ให้ไปฉันเพลที่บ้านประจำเวลาที่ข้าพเจ้าแวะมาทำธุระบนเขา

ครอบครัวนี้ก็ได้นิมนต์ให้ข้าพเจ้ามาพักที่บ้านด้วยในวันที่จะไปรับเสด็จท่านทะเล ลามะ ชาวทิเบตนั้นทุกคนเมื่อได้ทราบข่าวมงคลนี้ต่างก็เตรียมสถานที่ ทำความสะอาดบ้านเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องพระในบ้านพักของชาวทิเบตนั้นทุก ๆ บ้านจะมีห้องพระและติดตั้งรูปท่านทะเล ลามะซึ่งเป็นศูนย์รวมใจของพวกเขา เท่าที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นข้อวัตรปฏิบัติของชาวพุทธทิเบตจะตื่นแต่เช้าประมาณตีสี่ลุกขึ้นมาเปลี่ยนน้ำในถ้วยที่ทำด้วยเงิน และทองเหลืองมีทั้งหมด ๑๒ ถ้วย เพื่อเป็นการแสดงความอุดมสมบูรณ์ และจุดรูปเทียน บูชาพระโพธิสัตว์ และตอนสาย ๆ ประมาณ ๗ โมงเช้าก็จะจุดผงกำยาน(ใช้ใบสนแห้ง)จุดรมในห้องเพื่อไล่กลิ่นมนุษย์ แล้วจากนั้นก็นำเครื่องเช่นไห้วมีข้าวตอก ดอกไม้ รูปเทียน ไปที่วัดใกล้บ้าน และก่อนจะออกไปทำงาน หรือทำมาหากินตามประสาชาวคนภูเขา ก็จะเดินไปที่วัดก่อนแล้วก็กราบพระด้วยอัญจกประคิษฐ์ คือ กราบนอนราบลงกับพื้นดิน ให้ส่วนของร่างกายทั้ง ๘ ส่วนจรดถึงพื้นดิน คือ หน้าผาก หน้าอก มือทั้งสอง เข่าทั้งสองข้าง และก้นเท้า เหมือนกับคำร้อยกรองที่ข้าพเจ้าได้เขียนบรรยายไว้ เมื่อ ไปเห็นพระทิเบตกราบแบบนี้เป็นครั้งแรก

ยิ่งได้ยลยิ่งคลาใจให้ได้คิด

ในวิถีชีวิตคนภูเขา

ด้วยเคารพเชื่อมั่นและศรัทธา

ทุกเวลาค่ำเข้าเฝ้าไหววอน

เก็บดอกไม้ของหอมมอบน้อมจิต

ไหววอนทิสบนภูผาหน้าสิงขร

ทั้งสวดมนต์ก็กราบตัวราบนอน

เพื่อขอพรเทพเจ้าเหล่าเทวา ฯ

ชีวิตและภูมิหลังท่านทะไล ลามะ

ท่านองค์ทะไล ลามะ องค์ปัจจุบันนับเป็นองค์ที่ ๑๔ จากการกลับชาติมาเกิดใหม่ตามลำดับของ นิกายเกลุกปะ(นิกายหมวกเหลือง) นามเดิมชื่อ Jampel Nyawang Lobsang Yeshe Tenzin Gyatso ท่าน เกิดเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๑๕ จากครอบครัวเกษตรกร ในเมือง Taktser, Amdo ประเทศทิเบต

เมื่อท่านอายุได้ ๒ ขวบ ได้มีการค้นพบและพิสูจน์ตามพิธีกรรมโบราณโดยพระลามะชั้นผู้ใหญ่ของทิเบต และยอมรับว่าท่านเป็นองค์ทะไล ลามะ องค์ที่ ๑๓ กลับชาติมาเกิด ในปี ๑๘๓๕ ท่านได้ถูกนำเข้าไปบอกรมเด็จพระลามะที่นครลาซา เพื่อเตรียมขึ้นสู่บัลลังก์แห่งความเป็นองค์ทะไล ลามะ และก็ได้รับการสถาปนาขึ้นนั่งบัลลังก์ในปี ค.ศ. ๑๘๔๐

ท่านได้รับการศึกษาจากอาจารย์ผู้เป็นอาวโธระดับรินโปเช(Rinpoche) ในตำแหน่ง Tulku คือพระผู้อภิบาล ถึง ๔ ท่าน ซึ่งแต่ละท่านก็ทรงคุณวุฒิและวิญญูที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของมหาชน เป็นผู้ให้การศึกษาและฝึกอบรมอย่างเคร่งครัดในวิชาการต่าง ๆ เช่น วิชาตรรกศาสตร์, ปรัชญาปรมิตตะ, มัชฌายิกะ, อภิปรัชญา และวินัยปิฎก เป็นต้น ตลอดถึงวิชาประวัติศาสตร์, กวีนิพนธ์, และโหราศาสตร์ ที่สุดได้ศึกษาวิชาตันตระ อย่างเข้มข้น ท่านจบการศึกษาและปฏิบัติขั้นสูงสุดในตำแหน่ง Lharampa Geshe อายุเพียง ๒๔ ปีเท่านั้น

ด้วยเพียงอายุได้ ๑๖ ปี ชีวิตท่านต้องรับภาระหนักในฐานะประมุขของประเทศและประมุขของศาสนจักร ประเทศทิเบตก็ถูกประเทศจีนรุกรานจะเข้ายึดครอง ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ ท่านได้รับเชิญจากประธาน เหมา เจ๋อ ตุง ประธานพรรคคอมมิวนิสต์จีน ให้ไปเยือนประเทศจีน และให้ท่านยินยอมให้ประเทศทิเบตอยู่ภายใต้การปกครองของจีน แต่การตกลงไม่เป็นผลสำเร็จ จากนั้นจีนก็ใช้อำนาจบุกเข้ายึดครองประเทศทิเบต โดยใช้กำลังทางทหาร

ท่านได้หนีออกจากนครลาซา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ หลังจากนั้นอีก ๗ วัน ประชาชนก็ลุกฮือขึ้นต่อต้านกองทัพจีนจนมีเหตุการณ์นองเลือดขึ้นอย่างน่าเศร้าสลดใจ ท่านได้หนีภัยการเมืองไปตั้งรัฐบาลพลัดถิ่นอยู่ในประเทศอินเดีย ที่เมืองธรรมศาลา และท่านยังคงความเป็นประมุขทางศาสนาและเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของชาวทิเบตไม่มีวันเสื่อมคลายแม้จะอยู่ในฐานะผู้อพยพก็ตาม

ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๕ เป็นต้นมา ท่านได้รณรงค์ในการสร้างสันติภาพ เพื่อคืนอิสรภาพให้แก่ทิเบตจากการยึดครองของจีน จนท่านได้รับรางวัลเนเบล สาขาสันติภาพ ในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ ถึงแม้ท่านจะอยู่ในฐานะผู้อพยพ แต่ก็ทำหน้าที่ของนักเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทั้งในการเทศน์ การสอน การบรรยาย และนำปฏิบัติสมาธิแก่ชาวโลก เพื่อสร้างสันติภาพขึ้นในใจก่อน จนท่านกลายเป็นสัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนาแก่ชาวตะวันตกในยุคปัจจุบัน

สัญลักษณ์แห่งชาวพุทธในโลกตะวันตก

ความจริงชาวอเมริกันรู้จักพระพุทธศาสนาอย่างเป็นทางการมาเป็นร้อย ๆ ปีแล้ว ตั้งแต่มีการประชุมสภาศาสนาโลกครั้งแรก เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๓ ที่นครชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์ ประกาศคำสอนในทางพระพุทธศาสนา เป็นครั้งแรก โดยท่านอนาคาริก ธรรมปาละ ชาวพุทธศรีลังกา ในท่ามกลางผู้นำ

ศาสนาทั่วโลก ทำให้ชาวอเมริกัน และชาวโลกรู้จักพระพุทธศาสนาอย่างเป็นทางการ ผลจากการประชุมในครั้งนั้นทำให้ชาวอเมริกันหันมาให้ความสนใจกับพระพุทธศาสนามากขึ้น โดยเฉพาะชาวอเมริกันจะรู้จักพุทธศาสนาแบบเซน ในยุคแรกได้ศึกษาจากอาจารย์เซนชาวญี่ปุ่นที่เกาะฮาวาย และเมืองซานฟรานซิสโก ต่อมาเมื่อมีการอพยพของชาวพุทธทิเบต นำโดยท่านองค์ทะไล ลามะ ได้หลบหนีภัยสงครามจากการที่ประเทศทิเบตถูกประเทศจีนเข้ายึดครอง ทำให้พระพุทธศาสนามหายาน แบบ “วัชรยาน” กลับได้รับความสนใจจากชาวอเมริกันเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากความเห็นอกเห็นใจชาวอพยพ และพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งเสรีภาพทางความคิด จึงค่อนข้างจะถูกจริตของชาวอเมริกันที่รักสันติภาพ และ สิทธิเสรีภาพอย่างมากทีเดียว

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาของชาวทิเบตที่เป็นรูปธรรมที่สุดในสหรัฐอเมริกา ด้วยการตั้งสถาบันการศึกษาที่ชื่อ “นโรปะ” โดยท่าน ชกยัม ทรุงปา रिโมปะ นำลูกศิษย์ชาวอเมริกันตั้งขึ้นที่เมืองบอร์ดเดอร์ รัฐโคโลราโด เป็นสถาบันที่ไม่จำกัดลัทธิความเชื่อ หรือศาสนาที่คนนับถือมาก่อน ใครจะเข้ามาศึกษาก็ได้ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทัศนคติ เรื่องจิตวิญญาณของชาวตะวันตก และความเชื่อแบบพุทธปรัชญาตะวันออก นับเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๗๐ เป็นต้นมา ปัจจุบันนี้ได้ยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยนโรปะ มีนักศึกษา เป็นหมื่น และมีสอนพระพุทธศาสนาถึงระดับปริญญาเอก

ในยุคเดียวกันนี้ศาสนาพุทธแบบเถรวาท(หินยาน) ก็ได้รับความสนใจจากชาวอเมริกันมากขึ้น เช่นเดียวกัน โดยมีผู้นำหลักปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานแบบอานาปานสติภาวนาที่มีมาในมหาสติปัฏฐานสูตร เข้าไปสอนเป็นหลักสูตรในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยแมสซาชูเซต (Program of the stress reduction) By Dr. Jon Kabat Zinn โครงการนี้ได้นำไปใช้ในการบำบัดรักษาโรคทางกายและทางจิตใจ

ส่วนในการเผยแผ่ธรรมะนั้น มีการสร้างศูนย์ปฏิบัติธรรม โดย แจ็ค คอนฟีลด์ และ โจเซฟ โกลด์สตีน ทั้งสองคนเคยเป็นอาสาสมัคร Peace corps ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะ แจ็ค คอนฟีลด์ ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุในสำนักวัดหนองป่าพง จ.อุบลราชธานี ภายใต้การอบรมสั่งสอนของหลวงปู่ชา สุภทฺโท พระนักปฏิบัติที่มีชื่อเสียงจนชาวต่างชาติหลงใหลมาปฏิบัติกับท่าน ได้ลูกศิษย์ไปสร้างวัดในต่างประเทศมากมาย จนถึงทุกวันนี้ ส่วน โจเซฟ โกลด์สตีน นั้นไปอุปสมบทเป็นพระปฏิบัติกับอาจารย์สายวิปัสสนากรรมฐานที่ประเทศพม่า แล้วกลับมาสร้างสำนักปฏิบัติร่วมกับแจ็ค คอนฟีลด์ ชื่อสถาบัน แบร์ ในรัฐแมสซาชูเซตส์ สอนการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานแบบเถรวาท มีผู้สนใจเข้าไปศึกษาเป็นจำนวนมาก และนับวันก็จะได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ จนต้องขยายสาขาไปที่เมืองซาน ฟรานซิสโก ชื่อ Spirit Rocks

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ในยุคนี้พระพุทธศาสนาได้ประดิษฐานลงในดินแดนอเมริกาแล้วครบทั้ง ๓ ยาน คือ มหายาน(แบบจีน-ญี่ปุ่น) วัชรยาน (แบบทิเบต) และ หินยาน (เถรวาท) ทำให้ชาวอเมริกันเลือกปฏิบัติได้ตามความต้องการ และพื้นฐานของความเชื่อศรัทธาในแต่ละบุคคล พระพุทธศาสนา เหมือนกับสินค้าตัวเลือกในในสังคมอเมริกัน ที่จะสรรหามาบริโภค ให้ถูกกับจริตและความต้องการของตนเอง..และมีชาวพุทธ(เดิม) หลายท่านเป็นห่วงว่า พระพุทธศาสนาจะกลายพันธุ์หรือเปล่า ?

ดร.พระมหานัด อุดจจารี นำคณะพระสงฆ์จากประเทศไทย เยี่ยมวัดศาลี เมืองคาร์จีลิ่ง ประเทศอินเดีย

ชาวพุทธทิเบตร่วมฟังธรรมเทศนา

พระลามะร่วมฟังเทศน์ ท่านทะไล ลามะ

ชุมชนชาวพุทธภูฏาน

พิธีกรรมเทศกาลทานทะเล่ดามะ

สถานที่แสดงธรรมขององค์ทะไล ลามะ

เกี่ยวกับผู้เขียน

พระมหานัด (อินธิแสน) อุตถจาโร, Ph.D.
วุฒิการศึกษา น.ธ.เอก, ป.ธ.๕, พ.ม., พธ.บ.,
M.A. (AI&AS), Ph.D.(Buddhist Studies)

ภูมิหลัง

- กำเนิดในตระกูลชาวนา ณ บ้านเลขที่ ๔๓๔ บ้านพังขว้างใต้ ต.พังขว้าง อ.เมือง จ.สกลนคร
- บรรพชา เมื่ออายุ ๑๔ ปี วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๒๐ ณ พัทธสีมา วัดศรีสุ่มังคล์ อ.เมือง จ. สกลนคร โดยมี พระสรญาณมุนี อดีตครองเจ้าคณะจังหวัด เป็นพระอุปัชฌาย์
- อุปสมบท เมื่ออายุ ๒๐ ปี วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ณ พัทธสีมา วัดการเวก บ้านรังกาใหญ่ ต.รังกา อ.พิมาย จ.นครราชสีมา โดยมี พระครูวิสุทธรตธำรง(พระโพธิ์ธรรมาณ) เจ้าคณะอำเภอพิมาย เป็นพระอุปัชฌาย์

ตำแหน่ง/หน้าที่/การงาน

- พระธรรมทูตสายต่างประเทศ ประจำวัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.(พ.ศ.๒๕๓๕-ปัจจุบัน)
- ศาสนิกสัมพันธ์ สัมชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา(กรรมการบริหารปี ๒๕๔๗-๒๕๔๙)
- หัวหน้าศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ(Internet) เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี., เจ้าของรายการ “ธรรมธารา” ภาควิทยทัศน์
- ผู้จัดรายการ “เสียงธรรมจากพระธรรมทูตไทยในต่างแดน” ทางสถานีวิทยุสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติทุกวันอาทิตย์
- กรรมการสอบคัดเลือก/พระวิทยากรบรรยายพิเศษ โครงการอบรมพระธรรมทูตสายต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พระวิปัสสนาจารย์ สอนโยคะ-สมาธิ (Mental Detoxification & Relaxation) ณ วัดกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. , วัดป่าสันติธรรม รัฐเวอร์จิเนีย, Buddhist Meditation Center of Philadelphia., และ Vipassana meditation group of Pittsburg, Pennsylvania.
- ประธานกรรมการกองทุนธรรมรัตน์ (สร้างศาสนทายาทสืบอายุพระพุทธศาสนา) โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ วัดโสมนัสสัณตยาราม อ.เมือง จ.อุดรธานี
- ประธานกองทุนส่งเสริมพระวิปัสสนาจารย์ “คุณแม่สมจิตต์ วสุรัตน์”

ประสบการณ์

- ออกเผยแผ่ดูงานพระศาสนาที่ยุโรป (อังกฤษ, ฝรั่งเศส, เยอรมัน, สวิสเซอร์แลนด์, สเปน, โปรตุเกส) สหรัฐอเมริกา, แคนาดา, รัสเซีย, อัฟริกาใต้, อินเดีย, เนปาล, ศรีลังกา, มาเลเซีย, สิงคโปร์, ไต้หวัน, เวียดนาม, ลาว, เขมร และพม่า
- ร่วมประชุมสภาศาสนาโลก (Parliament of the World’s Religions 1999) ที่เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้ (Cape Town, South Africa)
- ร่วมประชุมสภาศาสนาโลก (Parliament of the World’s Religions 2004) ที่เมืองบาร์เซโลน่า, ประเทศสเปน

- ร่วมทำวิจัยพุทธศาสนาฝ่ายมหายานนิกายสุวดี (Pure Land) สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ วิทยาลัยหยวนกวง เมืองจงลี่ ไทเป ประเทศไต้หวัน (Buddhist Research Institute, Yuan Kuang Buddhist College, Taiwan)
- ร่วมจัดประชุมสัมมนาทางพระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศไทย อินเดีย และสหรัฐอเมริกา
- เป็นบรรณาธิการ และผู้จัดทำหนังสือต่างๆ ของวัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. และสมาชิชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา หลายเล่มทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ผลงานด้านการเขียน/รวบรวม

มีทั้งหนังสือวิชาการ, สารคดี, รายงานการประชุม, บทความต่าง ๆ

- พ.ศ. ๒๕๔๒ รายงาน “การประชุมสภาศาสนาโลก เคปทาวน์ ๑๙๙๙”
- พ.ศ. ๒๕๔๓ หนังสือ “พระธรรมทูตในต่างประเทศ”
- พ.ศ. ๒๕๔๔ หนังสือ “ท่องแดนพุทธภูมิ”
- พ.ศ. ๒๕๔๕ หนังสือ “สิกขิม แดนมหัศจรรย์ - ดาร์จีลิง แดนประทับใจ”
- พ.ศ. ๒๕๔๖ หนังสือ “ท่องเที่ยวแลนด์แดนพุทธมหายาน”
- พ.ศ. ๒๕๔๖ หนังสือ “Buddhist Handbook (Chanting Guide)”
- พ.ศ. ๒๕๔๗ หนังสือ “เปิดประตูสู่ยุโรป - จาริกธรรมร่วมประชุมสภาศาสนาโลก”
- พ.ศ. ๒๕๔๙ หนังสือ “ท่องศิลานคร แดนปราสาทขอม นครวัด - นครธม”
- พ.ศ. ๒๕๕๐ หนังสือ “จาริกบุญแสวงธรรม สู่แดนพุทธภูมิ”
- พ.ศ. ๒๕๕๐ หนังสือ “Walking on the Path of the Buddha”
- พ.ศ. ๒๕๕๐ หนังสือ “Buddhist Tradition & Thai Culture”
- พ.ศ. ๒๕๕๐ หนังสือ “ศรีลังกา แดนพุทธศาสนา ๒๓๐๐ ปี”

บทความต่าง ๆ “พระธรรมทูตในต่างแดน” นิตยสารพุทธจักร (มจร.), “ไปอินเดียทำไม ทำไมต้องไปอินเดีย” หนังสือพิมพ์ไทยแอล.เอ, “สิกขิม-ดาร์จีลิง แดนประทับใจ” วารสาร แสงธรรม เป็นต้น

ที่อยู่/ที่ทำงานปัจจุบัน

วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา

Wat Thai Washington, D.C.

13440 Lay hill Road, Silver Spring, MD 20906 USA.

Tel. (301) 871-8660, (301) 871-8661, Fax.(301) 871-5007

www.watthaidc.org, www.thanat.iirt.net, www.handymeditation.blogspot.com

E-mail: t_inthisan@hotmail.com, t_inthisan@rediffmail.com

สังกัดในประเทศไทย

วัดอัมพวัน ราชวັตร ถ.นครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทร. (๐๒) ๒๔๓-๑๙๒๐

